

Arrest

nr. 303 597 van 22 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8570 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN GENECHTEN *loco* advocaat A. VANDECASTEELE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, zou volgens eigen zeggen reeds sinds 1999 in België verblijven.

Verzoeker werd tussen 2004 en 2023 elf maal veroordeeld door de correctionele rechtbanken van Antwerpen en Turnhout voor diverse inbreuken op de drugs- en wapenwetgeving, alsook voor bendevoering, diefstal met braak of geweld en afpersing. Verzoeker bracht ook elf afzonderlijke periodes door in de gevangenissen van Antwerpen en Turnhout, veelal voor een tijdsduur van enkele maanden, maar ook voor twee langere periodes tussen 2009 en 2012 en tussen 2017 en 2021. Tussen 2004 en 2024 maakte verzoeker ook eenenzestig maal het voorwerp uit van een proces-verbaal in verband met feiten van de openbare orde, hoofdzakelijk illegaal verblijf op het grondgebied. Verzoeker kreeg de afgelopen decennia ook diverse malen een bevel om het grondgebied te verlaten, alsook een inreisverbod.

Op 17 januari 2024 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Er wordt een administratief rapport illegaal verblijf opgesteld.

Op 18 januari 2024 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies).

Op 2 februari 2024 dient verzoeker in de gesloten instelling een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 februari 2024 wordt een beslissing genomen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 16 februari 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker wordt gehoord via videogesprek op 27 februari 2024.

1.3. Op 5 maart 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 7 maart 2024 per drager aan verzoeker ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten. U werd op (...) 1983 geboren in Imzouren (regio Tanger-Tétouan-Al Hoceïma). U woonde daar tot u in 1999 uit Marokko vertrok. U verbleef aanvankelijk drie maand in Spanje en reisde dan door naar België, waar u zonder verblijfsvergunning twee jaar in Brussel en één jaar in Antwerpen woonde. U trok naar Nederland, waar u acht maanden verbleef alvorens naar België terug te keren. Daar vestigde u zich definitief in Antwerpen, zij het zonder geldige verblijfsdocumenten.

Gedurende uw daaropvolgende langdurige illegale verblijf in België kreeg u twee dochters en één zoon bij twee verschillende moeders. Uw drie kinderen, die op heden nog allemaal minderjarig zijn, beschikken net als hun moeders over de Belgische nationaliteit. Hoewel u momenteel geen vaste partner hebt, onderhoudt u goede contacten met de moeders van uw kinderen, alsook met uw kinderen zelf. Uw eigen moeder verblijft nog steeds in Imzouren, net als uw zus en zes broers. Uw vader was reeds overleden in 1998.

Terwijl u zich in België bevond, namen in Marokko verscheidene kinderen van uw ooms en tantes deel aan betogingen tegen de achtergestelde positie van Berbers in de regio. Zij belandden hiervoor in de gevangenis. Uzelf nam in België de afgelopen jaren ook enkele keren deel aan betogingen om de toestand in uw thuisregio aan te klagen.

Tijdens uw verblijf in België kwam u diverse malen in contact met politie en gerecht. U werd tussen 2004 en 2023 elf maal veroordeeld door de correctionele rechtbanken van Antwerpen en Turnhout voor diverse inbreuken op de drugs- en wapenwetgeving, alsook voor bendevorming, diefstal met braak of geweld en afpersing. U bracht ook elf afzonderlijke periodes door in de gevangnissen van Antwerpen en Turnhout, veelal voor een tijdsduur van enkele maanden, maar ook voor twee langere periodes tussen 2009 en 2012 en tussen 2017 en 2021. U was tussen 2004 en 2024 ook eenenzestig maal het voorwerp van een proces-verbaal in verband met feiten van de openbare orde, hoofdzakelijk illegaal verblijf op het grondgebied. U kreeg de afgelopen decennia ook diverse malen een bevel om het grondgebied te verlaten, alsook een inreisverbod.

U werd op 17 januari 2024 door de politie gecontroleerd naar aanleiding van een winkeldiefstal. Toen daarbij werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, werd u onder bijlage 13septies overgebracht naar een gesloten centrum. Op 2 februari 2024, één dag voor uw geplande repatriëring naar Marokko, diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest bij terugkeer naar Marokko dat u daar niets meer heeft en er in armoede zal moeten leven, dat u gescheiden zal zijn van uw Belgische kinderen, en dat u betrokken zal geraken bij het conflict tussen Arabieren en Berbers en in de gevangenis zal belanden.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van een medisch attest voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U stelt dat u long- en nierklachten hebt en in 2006 tuberculose kreeg. U legt een medisch attest voor, opgesteld in het kader van een spoedopname in januari 2024. Daaruit blijkt dat u longproblemen heeft, mogelijk tuberculose, en dat u zich niet goed voelde en pijn kende bij het slapen. Ook worden er ontweningsverschijnselen in vermeld, te wijten aan het stopzetten van uw wodka- en cocaïnegebruik. U gaf

bij de DVZ echter niet te kennen dat uw gezondheidsproblemen uw deelname aan de asielprocedure in de weg stonden (DVZ p 3). Aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS benadrukte u dat u zich op dat moment goed voelde en in staat was het interview af te leggen (CGVS p 5). Bovendien werd u aan het begin van dat onderhoud op het hart gedrukt dat het van belang was dat u zich comfortabel voelde tijdens het interview, dat u elk probleem moest signaleren en dat u desgewenst bijkomende pauzes kon vragen (CGVS p 3). U signaleerde geen problemen, vroeg geen bijkomende pauzes aan en was in staat het interview adequaat af te leggen. U stelde bij het begin van uw interview ook dat u 'geen langetermijngeheugen' hebt en daarom wenste dat er u gewoon vragen werden gesteld. U vermeldde dit in het kader van de inleiding die u gegeven werd door de Protection Officer. Die inleiding nam de vorm aan van een relatief korte monoloog, alvorens het interview met vraag en antwoord aan te vatten (CGVS p 3). U had dergelijke geheugenproblemen nooit vermeld bij de DVZ (DVZ p 3, p 11), maakte er verder geen gewag van tijdens uw persoonlijk onderhoud en legt geen enkel medisch document ter staving voor van deze vermeende problematiek. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u werkelijk aan medisch vastgestelde vorm van geheugenverlies lijdt die van die aard is dat zij enige impact heeft op uw deelname aan de asielprocedure. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Naast het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde ook het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd (25 jaar!), en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, en het feit dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een gevaar voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde vormt, dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in uw frequente contacten met de Belgische autoriteiten doorheen de jaren geenszins een coherent beeld hebt geschept van wie u bent en waar u vandaan komt.

U hebt doorheen de asielprocedure weliswaar vastgehouden aan uw verklaring dat uw werkelijke naam K.(...) E.(...) H.(...) is, maar geeft ook toe dat u doorheen de jaren maar liefst negen aliases gebruikte (CGVS p 9). Deze bewering vindt steun in uw dossier, waaruit blijkt dat u in het verleden onder andere maar niet uitsluitend de namen J.(...) K.(...), J.(...) K.(...), S.(...) B.(...), S.(...) H.(...), M.(...) B.(...), J.(...) H.(...), M.(...) A.(...) en M.(...) J.(...) gebruikte, alsook een waaier aan verschillende geboortedatum (Administratief dossier: politieverslagen, administratieve verslagen vreemdelingencontrole). Op deze wijze schept u verregaande onzekerheid omtrent uw eigen identiteit, nochtans een essentieel element bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. U legt bovendien geen enkel document neer ter staving van uw werkelijke identiteit (CGVS p 6). Gevraagd waarom u zich van zoveel aliases bediende, stelt u dat het uw gewoonte was om een valse naam aan de politie te geven wanneer u opgepakt werd voor openbaar dronkenschap om op die wijze vrij te komen (CGVS p 6). Deze verklaring neemt vanzelfsprekend geenszins de onzekerheid omtrent uw werkelijke identiteit weg. Ook over uw nationaliteit heeft u doorheen de jaren verschillende tegenstrijdige verklaringen afgelegd. U verklaart heden de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en nooit over een andere nationaliteit te hebben beschikt (DVZ p 6, CGVS p 7). Uit uw politieel en gerechtelijk dossier (Administratief dossier) blijkt echter dat u diverse malen aangaf Algerijns staatsburger te zijn (zie onder andere, doch niet exclusief, administratieve verslagen vreemdelingencontrole 10.03.2006, 21.03.2006, 13.08.2006, 11.10.2006). U verklaarde dit ook geregeld tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken (zie onder andere, doch niet exclusief, BGV 10.03.2006, BGV 11.07.2006, verslag interview DID). U verklaarde daarnaast ook staatsburger te zijn van Palestina (Administratief verslag vreemdelingencontrole 16.05.2007) en (Noord-)Macedonië (verslag Printrak 31.10.2008). Uw nationaliteit is een essentieel element bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aangezien het land waarvan u staatsburger bent het ijkpunt vormt waartegen uw nood aan internationale bescherming wordt beoordeeld. De vaststelling dat u ook hierover tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen aflegde tegenover de Belgische autoriteiten, ondergraaft verder de ernst van uw verzoek om internationale bescherming. Om tot de kern te komen, de Marokkaanse autoriteiten hebben uw nationaliteit bevestigd, op 29 januari 2024 reikten zij de laissez-passer nr. (...) op uw naam uit, teneinde u naar Marokko te kunnen laten repatriëren.

Er moet verder worden vastgesteld dat uw gedrag sinds uw vertrek uit Marokko op geen enkele wijze te verenigen valt met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade en dat uit uw dossier blijkt dat u enkel internationale bescherming verzocht teneinde uw repatriëring te verijdelen.

Uit uw eigen verklaringen blijkt immers dat u zich sinds 1999 op het Belgische grondgebied bevindt, met uitzondering van een enkele onderbreking van acht maanden aan het begin van deze eeuw, toen u naar Nederland trok (CGVS p 7). Uit uw eigen verklaringen (CGVS p 7) en uit uw dossier (bijlage 39Bis) blijkt bovendien dat u in de afgelopen tweeënhalve decennia geen verzoek om internationale bescherming indiende. Als u daadwerkelijk een gegronde vrees koestert om naar Marokko terug te keren kan echter

worden verwacht dat u zich onverwijld wendt tot de autoriteiten van uw veilig land van verblijf, in casu België. U liet volkomen na dit te doen, ondanks uw bijzonder frequente contacten met de Belgische autoriteiten. U werd bij verscheidene gelegenheden door de Belgische Federale Politie gehoord, steevast in het kader van een vaststelling dat u illegaal op het grondgebied verbleef. Daarbij werd u telkens gevraagd of er elementen waren die een onmiddellijke terugkeer naar Marokko in de weg stonden. U antwoordde afwisselend dat er geen dergelijke elementen waren (Administratief rapport illegaal verblijf 01.03.2021 p 2, 10.10.2023 p 2, 30.10.2023 p 2), weigerde deze vraag te beantwoorden (Administratief rapport illegaal verblijf 20.03.2022 p 2, 18.07.2023 p 2, 26.10.2023 p 3, 05.11.2023 p 4) of haalde louter uw gezinsleven aan (Administratief rapport illegaal verblijf 27.11.2022). Niet alleen maakte u dus nooit een wens om internationale bescherming te verzoeken kenbaar tegenover de Belgische autoriteiten, u bracht ook nooit enig element onder de aandacht dat eventueel op een nood aan internationale bescherming zou kunnen wijzen.

Gevraagd waarom u in de afgelopen vijftientig jaar nooit internationale bescherming aanvroeg in België, stelde u dat u niet op de hoogte was dat het mogelijk is om asiel aan te vragen in België. Als u eerder weet had gehad van deze optie, had u in het verleden reeds een asielaanvraag ingediend, zo stelt u (CGVS p 12). Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan deze bewering. U hebt vijftientig jaar in België gewoond, bouwde hier een netwerk op en leerde de Nederlandse taal. Dat u in al die tijd op geen enkele wijze informatie zocht of vond in verband met internationale bescherming en zich niet in het minst bewust was van het bestaan van de asielprocedure, raakt kant noch wal.

Tot slot moet ook worden vastgesteld dat uw uiteindelijke beslissing om een verzoek om internationale bescherming er alle schijn van heeft louter een poging te zijn om uw repatriëring naar Marokko te verhinderen, hetgeen andermaal onderstreept dat u niet werkelijk naar België kwam om bescherming te zoeken tegen vervolging of ernstige schade.

Op 17 januari 2024 werd u immers door de Belgische autoriteiten gecontroleerd in het kader van een winkeldiefstal, waarbij werd vastgesteld dat u zich zonder geldige verblijfsdocumenten op het grondgebied bevond. U werd onder bijlage 13septies overgebracht naar een gesloten centrum. Daar diende u evenmin een verzoek om internationale bescherming in. Pas meer dan twee weken later, op 2 februari, verzocht u internationale bescherming. Op deze wijze verijdelde u uw repatriëring naar Marokko, die op 3 februari gepland was (bijlage 39bis).

Bovendien moet worden vastgesteld dat geen van de asielmotieven die u uiteindelijk aanbracht in het kader van uw asielprocedure weet te overtuigen.

Wat betreft uw bewering dat jullie als Berbers problemen hebben met de Arabieren en dat uw familieleden daardoor in de gevangenis belandden (CGVS p 11), dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt weten te maken dat u in dit verband een risico op vervolging loopt.

Ten eerste maakte u van dit politiek getinte element geen enkele melding toen naar uw asielmotieven werd gepeild bij de DVZ. U haalde op dat moment enkel de economische situatie van uw familie in Marokko aan, alsook uw wens om bij uw Belgische kinderen te blijven (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5). Toen u bij de DVZ de kans werd geboden om nog andere problemen aan te halen of elementen toe te voegen, maakte u hiervan geen gebruik om uw vermeende politieke problemen aan te kaarten (vragenlijst CGVS bij DVZ vragen 7 en 8). Deze tegenstrijdigheid tast reeds ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent aan.

Bovendien dient ook te worden vastgesteld dat u verder geenszins aannemelijk maakt dat u werkelijk enig gevaar loopt in dit verband. De kinderen van uw ooms en tantes die zich volgens uw verklaringen in de gevangenis zouden bevinden, kwamen daar terecht omdat zij deelnamen aan betogingen in Hoceïma (CGVS p 11). U stelt dat de loutere familieband met uw neven u in de problemen kan brengen (CGVS p 11), maar die verklaring houdt geen steek: dichtere familieleden van u, zoals uw broers en zus, bevinden zich nog steeds in uw geboortedorp, waar zij ook gewoon aan het werk zijn (CGVS p 9).

In dat licht valt moeilijk in te zien waarom u bij terugkeer naar Marokko gevaar zou lopen om een gelijkaardig lot te ondergaan als uw neven. Gevraagd waarom u in Marokko dan wel een risico loopt en uw broers niet, stelt u dat uw broers 'daar niet aan deel namen' en dat u meer Europees bent dan hen (CGVS p 11). Er dient echter te worden opgemerkt dat u, gezien uw bijzonder langdurige afwezigheid uit Marokko, niet deelnam aan betogingen in Marokko zelf (CGVS p 8) en dat u voor uw vertrek uit Marokko ook nooit problemen had gekend met politie of gerecht (CGVS p 12).

U beweerde op dit punt in het onderhoud weliswaar dat u in België deelnam aan diverse betogingen om de toestand in uw thuisregio in Marokko aan te klagen (CGVS p 11-12), maar hieraan kan geen enkel geloof worden gehecht.

Er was u namelijk eerder in het interview al gevraagd of u ooit betrokken was bij politiek of activisme, waarbij u meteen verwees naar het vermeende activisme van uw familieleden maar verder geen enkele melding maakte van protesten waaraan u zelf aan deelgenomen zou hebben in België (CGVS p 8). Bovendien kan u niet in het minst verklaren waarom men in Marokko op de hoogte zou zijn van uw activisme in België: u stelt slechts heel algemeen dat 'ze het allemaal weten' en dat het ook op YouTube staat. U verwijst ook naar een foto die getrokken zou zijn van uzelf en de organisator van de protesten, maar het feit dat u zelfs de naam van de man in kwestie niet meer weet spreekt boekdelen over het volkomen gebrek aan doorleefdheid in die verklaring (CGVS p 12). Tot slot moet ook worden opgemerkt dat uw laatste demonstraties in België van 2022 zouden dateren (CGVS p 12), meer dan een jaar van voor uw verzoek om internationale bescherming in

februari 2024. Als er werkelijk een gegronde vrees in uw hoofd was ontstaan door uw politieke activiteiten in België, mag ook worden verwacht dat u die vrees veel sneller onder de aandacht van de Belgische asielinstanties zou brengen.

Wat betreft uw economische motieven, verwijst u naar een toestand waarbij er in uw regio van herkomst geen werk, ziekenhuizen of bedrijven zijn. Uw familie was arm en werd niet geholpen door de staat, zo stelt u, en daarom kwam u naar Europa (CGVS p 11). Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins dat deze situatie van armoede en economische tegenspoed werkelijk oploopt tot een vorm van vervolging of ernstige schade: uw broers, die zich in uw geboortedorp bevinden, zijn wel aan het werk en kunnen met hun eigen inkomsten zelfs uw moeder onderhouden (CGVS p 9). Aangezien u niet alleen Arabisch, maar ook Berbers, Frans, Nederlands en Spaans spreekt en zelf zowel in Marokko als in België regelmatig hebt gewerkt (DVZ, verklaring betreffende procedure d.d. 8/2/2022, CGVS p 8), kan ervan worden uitgegaan dat u ook in de toekomst in staat zou zijn om in Marokko in uw eigen levensonderhoud te voorzien en zo gespaard te blijven van een economische toestand die oploopt tot vervolging of ernstige schade.

U haalt ook uw wens aan om in België te blijven teneinde niet gescheiden te worden van uw kinderen (CGVS p 11), drie minderjarigen die allemaal de Belgische nationaliteit hebben (CGVS p 9). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit familiale element buiten het toepassingsgebied van internationale bescherming valt en daarmee ook buiten de bevoegdheden van het CGVS. Indien u wenst verblijfsrecht te verwerven op grond van uw familieband met Belgische staatsburgers die hier hun permanente verblijfplaats hebben, dient u zich daarvoor tot de geëigende procedures en bevoegde instanties te wenden. Volledigheidshalve dient hierbij te worden vermeld dat uit het toegevoegde (lijvige) administratieve dossier blijkt dat u in het kader van uw talrijke aanhoudingen in België zowel in november 2023, december 2023 en zelfs op 3 februari 2024 verklaarde géén kinderen te hebben. Een andere keer verklaarde u dan weer twee kinderen te hebben. Uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud met een protection officer van het CGVS, als zou u drie minderjarige Belgische kinderen hebben, wordt niet gestaafd met stukken. Wat er ook van zij, wat betreft uw verklaring als zou u België niet kunnen verlaten omdat u een band zou hebben met uw minderjarige kinderen, dient te worden herhaald dat de asielprocedure niet als doel heeft om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Het medisch attest dat u neerlegt ter staving van uw verzoek kan niet tot een andere appreciatie leiden. Ten eerste dient te worden onderstreept dat documenten slechts een ondersteunende rol kunnen spelen door geloofwaardige verklaringen te bevestigen, waar in casu geen sprake van is.

De impact van uw medische problemen op uw deelname aan de asielprocedure werd hierboven reeds besproken. Wat betreft uw vrees om terug te keren naar Marokko, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw medische problemen de grondslag zouden vormen voor enige vorm van vervolging of ernstige schade. U concretiseert dit immers op geen enkele wijze, behalve onrechtstreeks door uw stelling dat er geen ziekenhuizen voor Berbers zijn in uw regio (CGVS p 11). Niet alleen staat u die bewering geenszins, er moet ook op worden gewezen dat u indien nodig in Marokko behandeld kan worden buiten uw eigen regio van herkomst. U draagt geen enkele concrete reden aan waarom dat niet mogelijk zou zijn. Het CGVS wijst er verder op dat u, indien u verblijfsrecht in België wenst te krijgen op basis van uw persoonlijke medische problematiek, u zich hiervoor dient te wenden tot de geëigende procedures en bevoegde instanties. Medische problemen vallen op zich immers buiten het toepassingsgebied van internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In de twee middelen samengenomen voert verzoeker de schending aan van artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag); van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM); van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, a), b) en c), 48/6, § 1, lid 1 en 48/6, § 5, a, b, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet); van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel, van de hoorplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker kan zich niet vinden in de redenering van de bestreden beslissing. Hij stelt het voorwerp te zijn van daden van vervolging, namelijk van daden van lichamelijk of geestelijk geweld. Verzoeker heeft ook zwaarwegende gronden doen gelden om aan te nemen van hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Er is volgens hem sprake van een schriftelijk bewezen risico op ernstige schade onder de vorm van deelname aan betogingen met opsluiting in de gevangenis tot gevolg.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten op het ogenblik dat hij schriftelijk militair doelwit werd verklaard en dat hij geen effectieve bescherming kon verkrijgen van zijn nationale autoriteiten. De handelingen van verzoeker werden niet grondig onderzocht, zijn thuisland verlaten en internationale bescherming zoeken in een onbekend land is geen droom van de gewone mens. De ingediende documenten werden niet grondig geanalyseerd en de evolutie van het klachtpatroon werd automatisch als bewijs van valsheid beschouwd. Er werd enkel rekening gehouden met futiele details uit verzoekers verklaringen om zijn relaas ongeloofwaardig te verklaren.

Inzake de subsidiaire bescherming stelt verzoeker in aanmerking te komen voor bescherming onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangezien hij *"afkomstig is uit deze stad"*. Hij voegt toe *"De groeperingen in landbouw regio's doen beroep op afpersingen van de lokale landbouwers waarvan zij een percentage nemen zonder dat er een regel hiervoor overeengekomen wordt"*. De huidige toestand moet volgens verzoeker grondig geanalyseerd worden, verzoeker kon *"uiteraard zelf geen bescherming bij de lokale autoriteiten verzoeken en het bekomen daarvan schijnt nog minder waarschijnlijk in de huidige context"*. Door zijn loutere aanwezigheid op het grondgebied loopt verzoeker een groter risico op ernstige schade.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. Verzoeker legt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet ter zitting een aanvullende nota neer, met daarbij volgende stukken:

- een medisch document (stuk 1);
- een getuigenis (stuk 2).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) in zijn frequente contacten met de Belgische autoriteiten doorheen de jaren heeft verzoeker geen coherent beeld geschapen van wie hij is en waar hij vandaan komt;
- (ii) verzoekers gedrag sinds zijn vertrek uit Marokko valt op geen enkele wijze te verenigen met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade en uit zijn dossier blijkt dat hij enkel internationale bescherming verzocht teneinde zijn repatriëring te verijdelen;

(iii) verzoekers uiteindelijke beslissing om na een verblijf van vijftientig jaar in België alsnog een verzoek om internationale bescherming in te dienen, heeft er alle schijn van louter een poging te zijn om zijn repatriëring naar Marokko te verhinderen, wat andermaal onderstreept dat hij niet werkelijk naar België kwam om bescherming te zoeken tegen vervolging of ernstige schade;

(iv) geen van de asielmotieven die verzoeker uiteindelijk aanbracht, weet te overtuigen:

a) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij zelf een risico loopt wat betreft zijn bewering dat Berbers problemen zouden hebben met de Arabieren en dat zijn familieleden daardoor in de gevangenis belandden;

b) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweringen in België te hebben deelgenomen aan diverse betogingen om de toestand in zijn thuisregio in Marokko aan te klagen;

c) inzake verzoekers economische motieven blijkt uit zijn verklaringen niet dat deze situatie van armoede en economische tegenspoed werkelijk oploopt tot een vorm van vervolging of ernstige schade;

(v) verzoekers wens om in België te blijven om niet gescheiden te worden van zijn Belgische minderjarige kinderen, valt buiten het toepassingsgebied van internationale bescherming en buiten de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

(vi) het medisch attest dat verzoeker voorlegt, kan niet tot een andere appreciatie leiden; verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zijn medische problemen de grondslag zouden vormen van vervolging of ernstige schade.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoeker stelt niet terug te willen keren naar Marokko omdat er daar geen werk is, geen ziekenhuizen zijn en geen bedrijven waar iemand kan werken, er is armoede en daarom is hij naar Europa gekomen. In Marokko hebben de Arabieren voorrang op de Berbers. Hij wil zijn kinderen niet achterlaten in België. Kinderen van zijn tante en zijn ooms zitten in Marokko in de gevangenis omdat ze deelgenomen hebben aan een betoging in Husseinia. Verzoeker heeft in België deelgenomen aan betogingen voor zijn streek (CGVS, p. 11). Hij besluit dat het enige probleem de armoede en de discriminatie was die ze daar hadden (CGVS, p. 12).

3.3.4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker socio-economische motieven aanvoert die geen uitstaans hebben met de criteria van de Vluchtelingenconventie en geen verband houden met het risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor de wens om niet gescheiden te worden van zijn Belgische kinderen.

Voor het overige sluit de Raad zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing zoals hierboven uiteengezet onder punt 3.3.3.1. (i) tot en met (vi). Deze motieven zijn pertinent, volledig en correct.

In het verzoekschrift uit verzoeker geen enkele kritiek op deze motieven. De concrete kritiek die verzoeker uit, blijkt geen betrekking te hebben op de voorliggende bestreden beslissing maar lijkt te handelen over iemand die zijn land ontvlucht is omdat hij daar afgeperst werd en tot militair doelwit werd verklaard. Dit is niet het geval voor verzoeker, zodat de kritiek in het verzoekschrift niet ter zake dienend is.

3.3.4.3. De documenten die verzoeker ter zitting neerlegt, kunnen niets wijzigen aan het voorgaande. Het medisch document (stuk 1 bij de aanvullende nota) betreft het verslag van een radiologisch onderzoek dat op 28 februari 2024 werd uitgevoerd en vermeldt dat er geen actieve TBC te zien is bij verzoeker. De getuigenis (stuk 2 bij de aanvullende nota) dateert van 27 januari 2024 en is afkomstig van de moeder van verzoekers zoon. Ze vermeldt dat verzoeker “nergens op papieren opgeschreven (is) als de vader” dus dat ze geen documenten in dit verband kan voorleggen maar dat dit wel de waarheid is. Ze vermeldt ook dat verzoeker de vader is van nog twee andere kinderen en dat zijzelf intussen gehuwd is met iemand anders. Deze stukken betreffen verzoekers gezondheidstoestand (die in orde is) en het feit dat hij in België kinderen zou hebben,

wat reeds vermeld werd in de bestreden beslissing en wat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

3.3.4.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat verzoeker zich beroept op motieven die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie. De Raad meent dat verzoeker ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas om aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ziet de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan. Zoals reeds gesteld betreft de concrete kritiek in het verzoekschrift niet de bestreden beslissing maar een andere situatie die niet voorligt in huidige zaak.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor aanvullend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET